

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקלה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת חוקת

ז' תמוז תשע"ג - אבות פרק ה'

גליון תר"ב

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
9:01	8:31	7:26	
9:04	8:29	7:10	ירושלים
9:41	=	8:13	באר אפרק

דברי תורה

ממורינו הגה"צ המשפיע
אב"ד דקהלתינו שליט"א

זאת חקת התורה (ש"ס)

פירש"י לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חקה, גזירה היא מלפני ואין לה רשות להרהר אחריה, ע"כ.

איתא (יוזאפה פה) אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים, י"ל הכוונה בזה כי באמת ענין המטהרה לפני הש"ת הוא ענין קשה מאוד להבינו בשכל ובהשגת האדם, כי איך שייך לומר שיתהר אנוש לפני ד', ובורית אילו ימים לא היה בהם די כדי לכבס כתמים ולהסיר פגמים שנעשה ע"י החטאים ועוונות וכאמרו (איוב ד, יז) אם מעשהו יטהר גבר, אלא שכך גזרה חכמתו ית"ש שהאדם יעשה כפי יכולתו להיטהר ולהניקות לפניו ית"ש, ולא עליו המלאכה לגמור, כי גמור המטהרה נעשית ע"י הקב"ה, וז"ל לפני מי אתם מטהרין, פ"י כשתתבוננו בענין מטהרתם לפני מי הוא, או תגיעו להכרה שמי מטהר אתכם אביכם שבשמים, כי הוא המטהר אותנו ולא אנחנו, אלא שנצטוונו לעסוק במעשה טהרה והבא לטהר מסייעין אותו וכל המטהרה היא ע"י אבינו שבשמים.

והנה בדבר זה יש לנו חיוב גדול ועצום נגד יצה"ר, שבא לאדם בטענה כי אין לו שיעור ושיח בעסק המטהרה, ורוצה להפילו ברשת שחת הייאוש, בהראותו לאדם את ריחוקו מלהיטהר ושאינו הדבר יעלה בידו להשיג המטהרה האמיתית, כי לרוב לכלוכו וטעונו בעוונות וחטאים המטהרה הוא ממנו והלאה מלהשיגו, ועי"כ מסינו להוסיף חטא על פשע באמרו כי כאשר אבדת אבדת ואין לה שעת הכושר לחזור למקור הקדושה, ולכן מוטב לה שתעסוק באכול ושתו בתענוגי העוה"ז והבליבו, כי מהעו"ב נבצר מקומך ותפוס בידך עוה"ז, וכך לא ינה ולא ישקט היצה"ר להפילו ביאוש להאבדו וי"ל.

והעצה לזה הוא שיתחזק ויתאמן האדם בעוה"ב ובמבורה לעמוד נגד היצה"ר כי אין שום יאוש בעולם כלל, ואין שום מצב שאין האדם יכול לחזור ולשוב ולהיטהר מכל עוונותיו אף שיהיו רבים ועצומים כמה שהם, אעפ"כ מקום הניחו לו מן השמים לבא אל שערי המטהרה ויירוק עליו מים טהורים מאת הש"ת, והחליט בדעתו כי אם הוא אינו בגדר המטהרה מרוב עוונות ופשעים שנתלכלך בהם, הרי שאין מי שיעמוד בגדר המטהרה לפני הש"ת, כי הלא נגד עוצם מטרותיו של הקב"ה אין מי שיכול להשוות לו בגדר המטהרה, ואי"כ לגבי הקב"ה הוא וכל באי עולם שוכן בוה, והקב"ה אבינו שבשמים ברוב רחמיו וחסדיו משפיע טהרה לכל הבאים לטהר, והוא בכללה, וגם הוא יכול ואפשרי שייטהר מכל המטהרה האמיתית ע"י הש"ת, ואתה כל מה שיכולתך עשה והש"ת יגמור בעדו כמ"ש לך-ל גומר עלי.

ועוד מפייתו היצה"ר להחליש האדם מלהיטהר ע"י המטענה כי הלא לאחר המטהרה שוב יחזור על קיאו על המעשים שלא ייעשו ויחזור לטומאתו ולקלקלו כבראשונה, וא"כ מה לה שבת להיטהר לרוב ומה יועיל המטהרה אם אתה מייחד המשך בעמ"ג

והוא גם מרומז לבחי" שאם רוצים לשוב ולהתקדש ולטהר זה בחי גילוי הרחמים שאמא זה רחמים וכל הבא לטהר ורוצה לשוב דהרי פרה אדומה ענין תשובה ג"כ, ומסייעין אותו פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם (שהש"ר א, ב), יותר מה שהעגל רוצה לניקו רוצה הפרה

להניק, ובחי" מאמע היא מלא רחמים ואם יש ליהודי שכל יקח עצמו בידיים וישוב לאבשב"ש. אדומה מרומז על חטאים עוונות ופשעים, אדומה כתולע כשני כשלא ילבינו (סליחות) אם יהיו חטאים כשנים כשלא ילבינו (ישעיהו א), שחורה גם מרמז על חטאים דרכי אל תראוני שאני שחורות ששופתני השמש (שה"ש), וכל דבר יש לו רמז דילי ויל"פ מראה אדום הוא בולט מאוד עם גיאות, שחור ג"כ בולט אך באופן אחר מיט א מרה שחורה, שלעכ"ס און שווארץ אויף אלע גוים, שכל המרה שחורה באה מחטאים עוונות ופשעים, לכן מרמז על תשובה ונקיות קדושה וחסד וצבע לכן הוא עדינות ורוגע, בד"מ שהוא כ"כ חלש ושקט שממרחקים לא יכולים ליתן לב אליו משא"כ צבעי אדום ושחור שרואים אותם גם בהרחק, לכן צבע לכן הוא רמז לקדושה וטהרה "דאם איז א איידלקייט מיט א נקיות".

יעצ אזוי חטאים עוונות ופשעים בא מגיאות, ובדרך צחות מעט או בדרך בדיחותא למה לא הביאו פרה שחורה, כי אם מביאים פרה שתכפר לפחות שתהי' אדומה אביסל פרייליכער כי מרה שחורה הוא רק אצל העמלקים והשלעכטע גוים, ולעניינינו חטא עין הדעת הביאה טומאת מות ואדומה מרמז על עוונות ופשעים והטעם שהי' צ"ל תמימה כי יהודי צריך להיות עם שלימות, כמו התוה"ק, כל עבודת הענין וכל עבודה צריכה להיות עם שלימות, עבודת פרה אדומה תכליתה הי' לקדש ולטהר ישראל והוא כחטאת וכשלמים.

ובזה יבואר היטב למה דווקא הי' צריכים שלא יעלה עלי' עול אלא י"ל שמאחר שאנו עובדים על גיאות ולכן שער שחור א' מתבטל לשלימות והוא כשר, ב' שערות שחורות פוסל את כולו, ממילא היה זה עבודת הקודש גבוהה מאוד שמקדש ישראל ואין זה כבוד ליקח לעבודת הקודש דבר של עול א' גניצטע מעשה שהוא דבר שהשתמשו בו מכבר. ובדרך רמז שלא עלה עלי' עול שאפי' רח"ל שהתרחק מדרך התורה והמצוות ופרק מעליו עול מלכות שמים, אך אם ירצה לשוב בתשובה שלימה הוא יוכל לזכות לשוב בתשובה שלימה אמיתית גבוה גבוה, ואם יקדש ויטהר עצמו יזכה לאשר לא עלה עלי' עול לפי שהוא עבודת הקודש גבוהה מאוד לכן יש לזהר שיהי' א שיינע חשובע זאך שיתאים לעבודה של לקדש ולטהר ישראל הק' ולכן היו צריכים להכינו לך ענין זה.

ולמה דווקא אלעזר הכהן, ברבי משה הדרשן גם מרומז זה הענין, ויבואר בזה שאין לנו שום השגה באהרון כהנא קדישא שהי' נקרא שגם הוא היה מעורב בחטא העגל, ופרה אדומה באה לכפר, לכן אמר רבי משה הדרשן אין קטיגור נעשה המשיך בעמ"ג

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פניני קודש בענין פרה אדומה מטהרת הדרכים לקדושה וטהרה

עא"פ, ויש להרהר ולדקדק מעט כאן כמה עניינים, ראשית הענין דפרה אדומה מטהר טמאים ומטמא טהורים, שאפי' שחוקה חקקתי שחוקה היא לעולם חוקה, אך יכולים וצריכים לחדש בתורה פשטים עד אין סוף, אך מסביבות הענין למה היה צריך דווקא פרה אדומה ומה הענין דווקא של לא עלה עלי' עול, כמו"כ למה הוצרכו לסגן אלעזר הכהן, מה היה ענין שבע פעמים דווקא, וכן מה היה ענין של שריפת הפרה ואפרה, עין ארו ואיזוב ושני תולעת, ועוד מה היה ענין של מים חיים אל כלי, ושוב איזוב וטבל במים איש טהור.

ונתבונן, ידוע שאבי אבות הטומאה הגדול ביותר הוא מת, ואחמ"כ ישנם את אבות הטומאה, ולכא"ו מה הענין של טומאת המת שלפני נהפך לטמא, שלעכ"ס אויף אלע שלעכטע גוים און אלעס גוטס פאר אלע אידן, והפשט הוא שכל ענין הטומאה נהייתה ונגזרה לאחר החטא דאדם הראשון רח"ל ונהיה עולם הטומאה והקילקול ונתערב טוב ברע בכל קומת האדם וישראל ובעולם סולו, לכן יש לעבור כ"כ הרבה תיקונים אלפי שנים עד שמגיעים לדור אדם הראשון שקודם החטא, שיהיה בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

נשמח היא חלק אלוקי ממעל והגוף הוא עפר א חומרדיגע זאך ודבר נמוך, ועל זה עובד היצה"ר רח"ל כסדר "און שלעפ"ט די גוף און די חומר אריין ח"ו", אם אין מקדשים אותו הוא נופל חלילה ברשתו, אך הנשמח הוא דבר קדוש וחלק אלוקי ממעל. ממילא בגוף- עפר זה כל זמן שהי' בו נשמח אשר בוודאי יש לזהר שלא תתלכלך בעוונות, והיא לכשעצמה טהורה או יש טהרה על האדם, אך בעת שהנשמח הק' יוצאת מהגוף הרי כל החטא דאדם הראשון נשאר בגוף, שמחטאים עוונות ופשעים מגיעה מיתה כדאי' (ברכות לה) לא הערוד ממות אלא החטא ממות, וחטא זה הוא טומאה גדולה, ואלו החטאים שנותרים על הגוף בלא הנשמח הם מטמאים והם מקור הטומאה און די איינציגע טומאה רח"ל, והוא אבי אבות הטומאה של המת, וכך הוא כסדר בכל אבות הטומאה.

די הייליגע יסע רבי משה הדרשן איז דורש למה נקט דווקא פרה אלא לרמז מאחר שמעשה העגל טימא וישראל באו לפני קבה"ת לדרגת אדם הראשון שקודם החטא ופסקה זוהמתן עד כדי שבלאכיים לא יכלו להסתכל בפניהם, ואי לאו זה היצה"ר היו יכולים להתעלות מאוד וכן כל הבריאה, אלא רח"ל דער איינציגער ביטערער שונא מה שעולל וגרם לניסיונות והחשיך העולם וצייר צורה שנושאים מיטה ועלי' משה רבע"ה והי' א ביטערע און פינסטערע בילבול המוחות און ניסיונות עד שהשלעכטע גוים נפלו בחטא העגל, שגרם לטומאה גדולה ומרה על כל ישראל. ועכשיו היו צריכים לטהר את ישראל הק' מטומאת העגל וכן מכל טומאת חטאים עוונות ופשעים לכן זהו בחי' של תבוא אמא ותקנה צואת בנה, לכן לקחו פרה.

הוא מורבינו הק' השלהבת אש' על הטבילה במקוה ועוד... וז"ל: "בענינים פורטים, אין צריך לדבר, כל אחד יודע במה שצריכים להיות אפגעהיטען בפרט בימי הקיץ, כשהולכים ברחוב זה פשוט שמאבדים הבחירה, וכמו כן אותו שיכולים לזיזר אבל ברגע שקופץ באש הרי היא באש, כמו כן אותו הבחינה בהליכה ברחוב, ובשם הבית אהרן א"י ש"ד"ר" הוא אחד מג' הדברים שצריך לעשות ברזיות ובחפזון.

עוד דבר שצריך לעשות ברזיות הוא הטבילה במקוה, אצל הרה"ק מרן רבי דוד צבי שלמה זיע"א מלעלה כשהלך למקוה כשיאורו פושט את בגדיו כבד ראוה לובש את בגדיו. הוא אמר שלמקוה צריכים מסירת נפש. עוד אמר הרה"ק שכוונת המקוה

זינצוי אש

ד"ה מ"ב ק"ב מרן אדמו"ר רבינו הקה"ט זיע"א השלהבת אש'

היא זיך אויסטוהן און אהנטוהן. שמעתי מנכדו של הרה"ק מחנעטשין זיע"א מנשה נדא, כשהיה ילד, והמקוה של זקינו החנעטשנינער זיע"א נתקלקל והוצרך לילך לטבול במקוה אחר שהי' חרוק קצת, והיה הדרך אז לנסוע בסוס ועגלה, ולכבוד החנעטשנינער הזמין קאר שהי' יקר במציאות והנכד השק לו לנסוע בקאר, אמר לזקינו שברצונו לטבול במקוה, וכך יעלה לו לנסוע בקאר, וסיפר לי הנכד זה ידעתי מכבר שהחנעטשנינער היה נוהג ליכנס למקוה קרה ולמקוה רותה באותו אופן, והוא נכנס לטבול וכשהנכד הכניס רגלו ממש נכבה מהתחום ופחד ליכנס יותר, קרא לעברו זקינו בזה"ל רבי דוד עלובער אמר אז פון אַ מקוה שטארבט מען נישט און אויב יא איז אויך נישט געפענליך, ע"כ, הרי דלמקוה צריכים מס'.

כן ידוע שהרה"ק מרן רבי דוד מלעלוב זיע"א מאד

ב'ס' הסתיר את תוקף גבורתו בתורה, בס' אביר הרוגים (תולדות בעל אבני נזר) מביא שגדלותו בתורה של מוהר"ד מלעלוב כמדריגת רבי יהונתן אייבשיץ, ובנסתן אז לו השגה, עוד אמר שכל אחד יכול לבחור לעצמו רבי בעלמא הדיון ורבי בעלמא דאתי, והוא בחר לו לעצמו מוהר"ד מלעלוב לרבי בעלמא דאתי. והנה אפ"י שהסתיר תורתו, הרי לענין מקוואות הרה"ק גבורת עוזו בתורה"ק, וכששמע פעם שבעיר אחד לא הרשה הרב לחכם המקוה נסע במיוחד להשפיע על הרב דמתא שלא היה חסיד, ואז יצא מגדרו ודיבר עמו בארוכות בעמקי סוגיות מקוואות, והרב אינו נותן להחסידיים לחכם המקוה, ואמר לו טעמו מאיזה גמרא, ומוהר"ד הפריך את סברתו ואמר לו טעם אחר, חזינן מכאן גודל ענין של מקוה שכדי לעזור בענין מקוה יצא מגדרו להראות גדלותו בתורה.

~ סיפור מפסוקי הפרשה ~

לכבוד סעודת מלוה מלכה

הגוי האילם שהחל לדבר בזכות הצדיק מרן רבינו קה"ק רבי דוד מלעלוב זיע"א

וצעק אל ה' וישמע קולו וישלח מלאך (כ. טז) פעם אחת נסע מרן מוהר"ד לפגוש את הרה"ק החוזה מלובלין שבאותה שעה עשה את דרכו לחתונת נכדו ושהה בעיר ודיסלאב, בעוברו על פני אחד הכפרים שבסביבות עיר זו הלך כמנהגו לפקוד ביתו של יהודי חונר של אחד הפרצים והנה מחזה נורא מתגלה לעיניו: הפרץ שנשם ממון ביהודי בא לגבות את חובו, משהובר לו כי אין המעות מצוינות בכיסו של היהודי וכי הוא מתקשה בפרעון החוב, נטל את החונר היהודי ואת העזר כנגדו, קשר אותם בחבלים לסוס שלו, והריצים אחריו בסמטאות הכפר לתמצעי המרצה אדיב ומקובל באותם ימים לתשלום החוב.

פנה מרן רבינו אל הפרץ הרשע בשאלה למעשיו הנפשעים והאכזריים, הבחיר לו הפרץ כי היהודי חייב לו סכום עתק ועד לתשלום החוב ככוונתו להתעלל ביהודי ובכני משפחתו, חד וחלק, רבינו הק' לא היסס ולא לרגע קל והודיע לפרץ כי הוא נוטל על עצמו את תשלום החוב, שאל אותו הפרץ: במה אדע כי תעמוד בזיבורך ותי אתה כלל, מרן מוהר"ד: רב העיירה לעלוב אני, ואם ברצונך גם אכתוב לך שטר חוב על מאה וחמישים הרובלים שחייב לך היהודי.

הפרץ תוך בדעתו ונאות להצעה, אולי משום ששל אף רצונו הכן לעשות שפטים ביהודי זה כביכול ידע שמרתימות היהודי למוסרות סוסו לא יצליח לגבות אפ"י גבורה שחוק ממואה ותמישים הרובל שלו. כתב איפוא מרן מוהר"ד את השטר והיהודי שוחר.

החונר היהודי לא ידע את נפשו מרוח שמחה ותודה למרן מוהר"ד שגדמן לו כמלאך גואל בשעת דחקו וביקש ממנו להתארת, אך מרן מוהר"ד לא התמהמה עוד בכפר ונסע מיד לדיסלב שם כבר המתין לו החוזה הק' מלובלין על עגלה רתומה כשהוא נכון לצאת לדרך, משבא מרן מוהר"ד קידמו החוזה בהבטחה כי ידאג לתשלום החוב שמרן מוהר"ד נטל על עצמו במצות פסיון שבויים.

כל אותם שעות שמרן מוהר"ד ניהל את המשא ומתן עם הפרץ עמד לו החוזה ליד העגלה, רגלו האחת על הארץ והאחרת על המרכבה שקוע שרפציו ועיניו מוטוטות, כך סיפורו לאחר מכן בני לוייתו של החוזה, רק משבא מרן מוהר"ד והחוזה קיבלו בהבטחת עזרתו לסילוק החוב הוברה לנוכחים במה עסק באותם שעות. החוזה הק' ומרן מוהר"ד נסע יחדיו לחתונת נכד החוזה שכונתה "כחתונה הגדולה", ועסקו בעניניהם.

אותו פריץ קשור היה בעסקת מכירת צמר כבשיו ליהודי אחד מחצר דיסלב, בין הפרץ ליהודי הודיסלבי היה חוזה קבץ למכירת הצמר, מספר ימים לאחר אותה תקרית עם החונר היהודי בא אל הפרץ שני סוחרים וביקשו לקנות את צמר כבשיו של הפרץ, השיב להם זה כי הוא קשור בחוזה למכירת הצמר עם יהודי מודיסלב, אמרו לו התגרם כי ישלמו לו סכום גדול יותר מזה שיקבל מן היהודי.

שלח הפרץ שליח אל היהודי לשאול אותו באם נכון גם הוא להעלות את מחיר הצמר ואם לאו יראה עצמו נקי מהתחייבותו למכירת הצמר, היהודי השיב בשלילה משום שיכול היה להשיג צמר במחיר הקבוע ביניהם, ואכן עסקת המכירה בין הפרץ לשני הסוחרים בוצעה, אלה שילמו את הסכף בזמנתיים, משערך את חשבונותיו הוברר לו להפתעתו כי קיבל במאה וחמישים רובל יותר מאשר אמור היה לקבל מן הסוחר היהודי מודיסלב.

בש א נתן הפרץ בנפשו והסיק כי אין הסכום מתקרי, וכי בודאי ידו של אותו ראב"ן מן העיירה לעלוב בדבר, שהרי ככל ששטמו הגויים ופריציהם את היהודים, וככל ששמוח על כל הזדמנות לגנוש בהם ידוע ידעו כי להבדיל מנכונתיהם, הראב"נים היהודיים יש להם מנהלים בשמים. אותו פריץ מטופל היה בכל אילם, אמר הפרץ בלבו אם אכן עושה נפלאות הוא הראב"ן מלעלוב אפנה אליו גם אני בבקשה כי יברך את הבן שלמן לידתו לא הוציא הגה מפי. קרא הפרץ למשורריו, הורה לרתום את מרכבתו ההדורה לסוסי, אלה שמקודם לכן גררו את המושך בעמ"ג.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

וע"כ שורפים את כל האדמיות ועוונות חטאים ופושעים וע"י ענווה ושפלות רוח יזכה לקדושת אפר הפרה ולטהרה ולכפרה.

ולמה דווקא ג' דברים אלו ארו איזוב ושני תולעת, ואמר רבי משה הדרשן וכו' עיי"ש. ואפ"ל כי מס' ג' מרמו על שלום דברכה המשולשת בתורה הכתובה ע"י משה אהרן ובניו וכו', והוא יברך ה' וישמרך וברכה משולשת מרמו על שלום ואם רוצים להתקדש ולטהר יש לעבוד על ענווה, שלום ושלוה מיט אהדות וע"י שיעבוד על כל אלו יזכה לקדש ולטהר עצמו בשלימות דבועי.

ונחזור לענין למה פרה מטמא טהורים ומטהר טמאים שהרי כוח הטהרה כ"כ יש לזאת הפרה למה היא מטמאת טהורים, והפשט הוא די הייליגע זיסע אהרן הכהן ה"י שורף את הטומאה שעשה ממנו עגל וכילה אותו כליה וביער את הטא אדם הראשון ואת כל הטומאות, ומקור הקדושה הוא ענווה ושפלות רוח שידוע שכישוף אינו שולט על פחות מכשעורה, לכן כשהי' לאפר הרי אינו יכול לשלוט עליו רק על דבר גס, ובד"מ ששלטע גויים נכנס לגרבו לחדר האשפה לנקותו הרי הוא גם מתלכלך ממנו, לכן מאחר שכ"כ עסק בשריפת הטומאה מהעולם לכן עלול גם להתלכלך מהגרבו הובל והטומאה מעט לכן היו צריכים א קליינע טהרה.

ולכאז' מדוע לא עשו אותו בחצר מאחר אלא כדברינו לעיל שבביעור הטומאה יכולים הבגדים אף להתלכלך מניקוי מקלט, א"כ היו אנשים ששמוח בעת פטירתו של אהרן, כי ע"י זה חזרו לבתייהם? אלא - אומר המשך חמדה - מכאן ראוה, שבכל ימי אהרן הכהן לא היה שום מכה נפש בשגה, כמו שאמרו בגמ' מכות [יא.] שיהיו גדולי צדיק להתפלל שלא יארע מקרה רציחה בימיו, ואהרן באמת התפלל ותפילתו התקבלה, ולא היה אף רוצח בעירי מקלט, לכן בכך עליו 'כל בית ישראל' כי לא היה אף אחד שהמתין לפטירתו. (מסעי הרב שרידן זצ"ל)

ישיח' ה' בעם את הנחשים השרפים'. מודוע נענשו דוקא ע"י נחשים, פרש"י יבוא נחש שלקה על הוצאת דיבה ויפדע ממוציאי דיבה. (ועיי' טעם נוסף, וק בתרגום יונתן.) ונראה להוסיף ע"ד זה, בדרש"י הביא דברי המדרש [י"ט, כ"א] דכתיב: 'ויבד העם באלוקים ובמשה למה העליטנו ממוציא', שחטאם היה 'השוו עבד לקונו', כביכול ישו את משה רבנו לה', והתלוננו על שהעלה אותם ממצרים יחד עם הקב"ה. והנה הנחש היה הראשון שרצה להשוות הנבראים לבוראם, כמו שאמרו לחוה 'והייתם כאלוקים', מה ה' בורא ועולמות כן אתם תוכלו לברוא ועולמות, ע"כ כשחטאו בחטא כזה, נענשו ע"י הנחש. (הר"ל)

תורת אמת

פנינים למרשה

יבנו את אהרן שלושים יום אכל בית ישראל, ברש"י הנחשים והנחשים לפי שהיה אהרן רודף שלום וכו'. קשה הרי בעת מיתת הכהן גדול יוצאים הרוזחים מערי

דברי תורה המשך מעמ' א'

לחזור על הראשונות, ובפרט במי שנכשל כבר כמה וכמה פעמים בחזרה לכסלו ואילו, וזכרו היצ"ח על פניו מה כל טח עיניך מראות מצבך היורד שאיך יכול עמוד בטהרה אפילו ליומן מה וכ"ש ליומן מרובה, ובכן עובד לך ממושבת הטהרה שאינה לרוחך, וכדורך כל ענין להחזיק בה, הנה על טענה זו של המלך וכן וכסלי יש לו לאדם לקום ולעמוד גדרו בקומה קצוה לאמור, והני הולך ובה להיטהר לפני הבורא, ועל אף שטהרת אינה חוקה עד כדי טהרה גמורה לנצח, והוששני מאד כי מי יודע אם אעמוד בטהרתי זאת, ובפרט כי כבר נכשלת בכל שוב שחזרתי על עקבותי לאחר הטהרה, אעפ"כ יתקן בלבו כי זו היא מדת הטהרה שכל מעשה טהרה שהיא, יהיה איך שיהיה, בכל אופן היא היא מטהרת, ולדוגמה מי שנטמא בנות או בשרץ ונכנס למבול במקוה, ודעתו חושב הוא שמיד בצאתו מהמקוה ילך ויגע שוב בטומאה, האם משום מחשבה תיפסל טהרתו, בוודאי שלא, כן אלא במטהרה גמורה, וכשיגע שוב בטומאה ישוב וייטמא, אך הטומאה השנייה אינה מגרעת מהטהרה הקודמת, כן גם במטהרה הנפש ידע נאמנה כי כל טהרה וניקיון כתמים הרי היא טהרה מושלמת, ואפי' אם חלילה יחזור לאוילולו מ"מ הטהרה במקומה ועמדת, אבל יש לו להיטהר שלא יהא טובל ושרץ בידו, היינו שבשעת הטהרה צריך שיעזוב מחשבתו הרעה וישליך טומאתו מעליו, כי במטהרה הנפש המחשבה הפסולה היא השרץ המטמא, ואם אתה עושה כן להיטהר במטהרה הלב כעת באשר אתה לפני השי"ת, הרי שהבאת עליך טהרה גמורה, וכך את תמדת במטהרה הטהרה על טהרה בסוף יצטרפו כל הטהרות ותגיע לטהרה הגמורה והשלמה בלבתי תחטא ותיטמא עוד, ותקום במקום הקדושה והטהרה.

וראו להעתיק מ"ש החת"ם (שמו"י) עה"פ והתקדשתם והייתם קדושים, לשון מתעשר ומתרושע, ה"ל התקדשתם עושה עצמו כאילו הוא קדוש אבל אינו עושה לשמה מ"מ והייתם קדושים, דעוסק שלא לשמה מתוך כך בא לשמה, אבל בטומאה לא כתיב ולא תטמאו בהם, דהעובר עברה שלא לשם עברה כ"א לשם מצוה כיעל אשת הקניא אמרו ה"ל (נזיר כג) גדולה עברה לשמה ממצוה שלא לשמה, על כן אם תטמא עצמו אינו בכלל נטמאתו, ע"כ.

הרי לך מפורש יוצא מפי מרנא זיע"א שענין הקדושה אף כשהיא שלא לשמה מ"מ מועלת להגיע ע"י לקדושה האמתית ובה לקדושה לשמה, וכע"ז מובא בשמיה דבית אברהם מסלונים זיע"א עה"פ הג"ל והתקדשתם והייתם קדושים, שאיך נהיה האדם שיכור ע"י ששותה מעט משקה ועוד מעט עד שמשתכר, כמו כן האדם שמתקדש מעט ועוד מעט עד שמוגיע למצב של והייתם קדושים שנהיה קדוש, עכ"ד.

ועפ"י הדברים האלו יש לומר רמז בדברי רש"י "לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה" שבאין לערער ולתיאש את האדם בענין הטהרה בשני האופנים שכתבנו, הא' מה המצוה הזאת" הכוונה על חיסרון ההשגה במצוה הזאת של ענין הטהרה, והקושי להשגת הטהרה, ונפלאות מן האדם דבר הטהרה לפני הקב"ה ולמה תאמר אחכמה והיא רחוקה מן, וע"ז באה הצינו "לפיכך כתב בה חקה" לסתום פי המשטינים באמרו "גוריה היא מלפני" שכן גורה חכמות ית"ש שניטהר ונתקדש לפניו ככל מה שבכוחו, והטהרה הגמורה באה ע"י אבני שבשמים, ואין אתנו יודע עד מה ולמה, אלא גזירותיו של מלך אנו מקיימים, ועוד באין ואומרים "מה טעם יש בה" פי איה טעם וישל יש בטהרת האדם כאשר לאחר הטהרה ישוב לכסלו, ומה הועילו חכמים במהרתו כי לא התקיים בידך לעולם כי הלא תשוב לתמול שלשום ומה היינו שאתך הליו, על דברי רפיון אלו אמר "אין לך רשות להרהר אחריה" ויעל שאין לך להרהר אחר הטהרה מה יהיה, וכי אולי לא תעמוד ימים רבים בטהרתך ותתרפה ע"כ מלהיטהר שוב ושוב, אלא יבא טהור ויעסק בטהרה ואל יחשוב השבונות רבים, אלא יחשוב חשבונות של עולם שלבסוף יבואו ועליו לפינוי כל הטהרות ויתלקטן אחד אלו אחד והיו לאחדים בידו ויעמוד במהרתו שרתה עולמים לנצח, כן אילו השי"ת על דבר כבוד שמו. (חוקת השע"ב)

מצות פרה אדומה ומשה רבינו במשנת מרגן רבותינו הק' מלעלוב זיע"א

זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמור דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה וגו' (וי' א)
לכאורה היה צריך לכתוב זאת חקת הפרה מאי זאת חקת התורה, ברם, שמימינו הכתוב שהתורה היא ענין אחד כמו פרה אדומה, שכן פרה אדומה מזהרת מזהרת ומטמאת טהורים, כך היא התורה הקדושה וזה נעשית לו סם חיים לא וזה ה"ו להיפך. (לקוטי דברי דוד ממרגן רבינו מהר"ד מלעלוב זיע"א)

ויקחו אליך פרה אדומה (שם) פירש"י לעולם היא נקראת על שם פרה שעשה משה במדבר.
ויש לכאר מהו הענין שמצות פרה אדומה נקראת על שמו של משה.

והענין הוא דהנה ידוע דפרה אדומה מטמאה טהורים ומטהרת טמאים, כי הנושא את אפר הפרה נהיה טמא, וזה ענין של מסירת נפש שאדם מוכן לטמא עצמו כדי לטהר אחרים (מבין שאין בזה הוראה למעשה, מפני שענין זה לטמא עצמו כדי לטהר אחרים ה"ו שייך רק כשהתורה היתירה זאת אבל בסתם אין אומרים לאדם חטא ששכח בזה דבאי' בגמ' (שבת ז'). ומפני שיש במצות הפרה ענין של מסי"ג לכך היא נקראת על שם משה רבינו, כי הוא היה הסמל והאות של מסירות נפש עבור כלל ישראל. [ושלך לכאן שיחת קודש מרבינו הק' זיע"א שסיים בה"ל: "אצל משה רבינו וואם אין מחני נא מספרך, ומבואר בספ"ק שהוא ענין של מסי"ג, שבשכיל כלל ישראל עושים הכל, אפי' ענין של מסירות נפש בפועל עכ"ל]. (קדושת מרדכי)

ויך את הסלע במטהו – מטה האלוקים – מכוון השי"ת, כי החזיק עצמו כללם ועל ידי זה נתוהו החורבן כי אילו נכנס משרע"ה לארץ ישראל לא היו ב' החורבנות וע"י ענוותנותו של משה רבינו באו לזה, ואולי זהו הרמז **ויך את הסלע במטהו פעמיים** רמז לב' חורבנות, והבן (כידוע מן רבינו אהו כדרכו בקודש **במטה האומר ולהבין ד"ק דבאי' להעתיק מש"כ בספר במ"ח על רש"י ע"ת מהרב רבי חיים אחי המהר"ל מפראג זיע"א חל"ש: "ובעל העקידה הוסיף עליהם אשמה על שבאו למלך בשכינה כי מעצמן ה"ל להם לגזור על הצור שיתן מימיו ה"ל בזה קה"ש ית אשר מקיים דברי עבדו ונצת מלאכיו ישלם וכו' עיי"ש. וע"י היטב חת"ם ע"ת במדבר חז' ק"ד ד"ה ודברתם וכו' ותבין ויקחו דברי מוח רבינו זיע"א) (קדושת מרדכי).**

ויאמרו כי משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם (כ, יב) פירש"י להקדישני שאילו דיברתם אל הסלע והוציאו הייתי מקודש לעיני העדה ואומרים מה סלע זה שאינו מדבר ואינו שומע ואינו צריך לפרנסה מקיים דיבורו של מקום ק"ו אנו עכ"ל.

וצריך להבין למה שינה משה רבינו מציווי ה' שאמרו לו לדבר אל הסלע והוא הכה. וכאשר הקשו כן מפרשי התורה. וי"ל שמשנה רבינו היה מוכן ומזומן למסור נפשו עבור כלל ישראל, וידע שעל ידי זה שידבר אל הסלע, הקיסרוג על עם ישראל יהיה אחר"כ יותר גדול אם ימרו את פי ה', מאחר שהיה להם ללמוד ק"ו מהסלע, לקיים דבריו של מקום, ולא למדו וחטאו, ואז ה"ל תביעה קיסרוג גדול עליהם, וזה רצה משה רבינו למנוע, ומסר את נפשו עבור כלל ישראל והכה את הסלע, הכל כדי לצמצם ביותר את הקיסרוג. והבן. (קדושת מרדכי ממרגן רבינו הסב"ק הרמ"מ זיע"א).

סיפור מפסוקי הפרשה ~ לכבוד סעודת מלוה מלכה

החזר ובני משפחתו על פני חוצות הכפר, נטל עימו את בנו ויצא לדרך, לעגלו הוא הורה שידהור מנה עם הסוסים לעבר העיירה לעלוב, ובמרכבתו הגיח מנל טוב אחוזותיו, ביניהם אוזנים מפותמים וגם תרנגולים, חמאת בקר וחלב צאן ואגוזים ושקדים מזיזות הארץ נמחה לראב"ן פועל הישועות.

משבא אל העיירה שאל לביתו של הרב ליהודים שחששו באשר לטיב כוונותיו וכי שמוא הוא חורש רעה על מרן מוהר"ד, הוא הודיע כי אין הוא שורר רע וכבוחה לך הצביע על האון הצפון במרכבתו.

יהודי העיירה שהורגלו כבר בביקורים מזוהרים אצל הרב האהוב שהיה מפורסם בכל רחבי פולין בין יהודים וגויים הצביעו ברצון על ביתו המטול בליו של הרבי.

הפרץ מיהר לביתו של מרן מוהר"ד וגם מחל על כבודו שנאלץ להכנס לביקתה העלובה כשהגו מוהר"ד בליבו מה מזוהרים הרבניים הללו של היהודים, כל העולם משחר לפיתחם והם מצטנפים להם בביקתות המטות לנפול.

משנכנס לבית הודיע ראשית חוכמה כי הוא מעניק לרבי הק' במתנה את שטר החוב וגם את אותם מאה וחמשים ורובל שהרויח בעיסוקת הצמר עם שני הסוחרים המורבים במחיה.

אך בקשה לו רבינו הק', כן לו לפרץ והנה לפיכך, ראב"ן, כן זה אינו פוצה פיו, לשנון דבקה לחיבו מלידתו, ואף קללה אחת לא קיבל השרץ.

יושע הרבי שמהלכים לו בשמים - כך הוא נכח בעיסוקת הצמר - את בנו שיתפלל עבורו, ואת תפילתו ודאי ישמע האלוקים.

הסב מרן מוהר"ד את פניו ואמר בלשון לע: "רבונו של עולם אזוי פיל הינט בילן ועט בילן נאך א' הינט [=כלבים רבים מל כל כך ובגחים בעולמך יבנה עוד נלב]."

אולי מיותר להוסיף כי מיד החל בן הפרץ ללה ולא פסק לחדותו אביו הפרץ המשתאה והנדהם שלא ידע את נפשו מרוב שמחה. מיד נמוכן הורה למשרתיו לפרוק את המטען הגדול שהביא מאחותו והגישו כמנחה למרן מוהר"ד ששמו גדל עוד יותר בעיניהם של עמי הארץ הגויים שהחזיקו שמו ברטט של הערצה.

גם לאחר הסתלקותו של מרן רבינו הק' נמתינו גויים וכמוכן יהודים מכל רחבי פולין לנסוע אל העיירה לעלוב לציונו הקדוש וכפיהם תחינות ובקשות לעושה הנפלאות ופועל הישועות שכל ימיו כיתת את רגליו על פני ערי פולין ועירויותה באהבתו את יהודיו ובבקשו לסייע להם בענותם ולפדותם משחת נחטאייהם ורבים השיב מעוון.

זכות הגדולה הקדושה והטהורה של רבינו הק' האהוב ישראל האמיתי תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

היולא ד צדיקא

יום שב"ק ז' תמוז – רבי ברוך ב"ר יהושע יחזקאל תאומים פרנקל ב' ברוך טעם (תקפ"ח)
רבי יוסף ארזק שהערהענערג אב"ד פריעמיסלא ב"ר יעקב משה ב' דברי אמת (תקצ"א)
רבי אהרן משה מגוע צבי מבראד תל' השרץ מסטערליסק ב"ר שאול (תר"י)
רבי מרדכי אריה ב"ר יחיאל אב"ד סאלקא – חותן האמרי יוסף.
רבי יהודה חיים לאבין ב"ר משה ממאקאווא – י"ם (תשמ"א)
רבי שמחה בונם ב"ר אברהם מרדכי אלתר מגור ב' לב שמחה (תשנ"ב)
רבי שאול מאמסטערדם מלפנים אב"ד לאקאטש ודובנא ב"ר אריה לייב וכו"צ הביא יום ז' תמוז (ת"פ)
רבי מאיר הארוויץ ב"ר אליעזר מדז'יקוב ב' אמרי נועם (תרל"ז)
רבי יוסף אלטר האגר ב"ר חיים מקוסוב מראדאוויץ הי"ה (תרל"ט)
רבי שמעון שלמה מסוזארן טשיטישלינק ב"ר משה צבי חתן רבי אברהם מסקוידא (תר"ח)
רבי אליהו ב"ר סוליימן מני מחברון (תרנ"ט)
רבי מרדכי מקומיר ב"ר אברהם חתן אב"ד ראסלאוויץ פרה משה אהרן רבי אהרן גד מנימיוא ב"ר אליהו וכו' אב"ד ראסלאוויץ פרה משה אהרן (תש"א)
רבי חיים מרדכי יעקב ב"ר אברהם ב' יגל יעקב ממישקולץ תל' הערוגות הבושם (תרצ"ו)
– רבי זלמן סודז'יקוב אב"ד לוצק ב' אונים לתורה (תשכ"ז)
רבי יעקב תמר'לש שאטניו אב"ד לובלין ווינא ב"ר אליעזר מזורמיווא ספרא דניעויתא (תל"ח י"א תכ"ו)
רבי יוסף לייפער מבראשא ב"ר ישכר בער מנדבורנא

רבי חיים גאטעסמאן אב"ד נאדילעטא (תרע"ח)
רבי יצחק גולדברג אב"ד נאנאש ב"ר ברוך (תרפ"ב)
רבי יקותיאל יהודה ב"ר צבי מצאנו קלוינובורג ב' שפע חיים ודברי יציב (תשנ"ד)
– רבי אליעזר הרוויץ מעיר חדש ב"ר צבי בהחווה מלובלין (תר"ג)
רבי משה ב"ר יוסף אלטילא הי"ד. רבי שלמה ליב מטיטישין ב"ר וואלף (תרפ"ו)
רבי שמואל ליטש סג"ל אב"ד יעדענען ב"ר משה ארי' (תרס"ט)
– רבי צבי יהושע מזידיטשוב תל' החווה מלובלין ב"ר יצחק מסאפרין (תקצ"א)
רבי יצחק חיות מפראג ב"ר אברהם משה ב' פחד ושיח יצחק ועוד (שמ"ה)
רבי אהרן דמשק מקראקא ב"ר יוסף אבני קודש (תר"י)
רבי אהרן משה ב"ר יעקב טויבש אב"ד יאסי ברומינה ב' קרני ראם ישו"ת תועפות ראם (תר"ב)
רבי שלמה חיים מבלוהוב הי"ד ב' יעקב פרלוב מנובומינסק (תש"ג)
רבי יהודה לייב צירלון הי"ד אב"ד קישינב (תש"א)
נעקח"ש רבי אלהן בונם ב"ר נפתלי ביינש וסרמן ב' קובץ שיעורים, ורבי יהודה לייב צירלון אב"ד קישינב והכל בסרביה הי"ד (תש"א)
– רבינו יעקב ב' אביעט הטהורים ופי' הטהור עה"ת בן רבינו אשר – הרא"ש (ה' ק"ח) רבי יוסף הכהן הולנדר מאמסאטא תל' הד"ח מצאנו ב"ר שמואל (תרמ"ב)
רבי מנחם מענדל שיק מסיקסא ב"ר יעקב (תרפ"ח)
רבי בן ציון אלפערט אב"ד טאנא (תרע"ט) רבי משה אהרן אב"ד ברעווא.
רבי אברהם חיים מאסקאוויטש הי"ד מרה"ץ ב"ר משה לייב משאץ (תש"א)
רבי אליהו ברוך קמאי ר"י מיר (תרע"ב)
– רבי משה רבקה"ש ב"ר נפתלי סופר מוילנא ב' באר הגולה (תל"ב)
רבי חיים הכהן רפפורט מלובוב ב"ר שמחה מלובלין ב' שו"ת רבינו חיים כהן ועוד (תקל"א)
רבי ארי' לייב ב"ר מרדכי הלוי אפשטיין ב' הפרדס (תקל"ח) רבי בנימין וואלף ראזנבערג ב"ר זלמן – אמתחות בנימין (תקל"ו) רבי יצחק ראזנבערג מנאטור וטעריצל תל' הד"ח מצאנו רצ"ה מליסקא ועוד ב"ר שאול (תרל"ה) רבי יצחק לייב מדראהביטש ב"ר אברהם שמואל בנימין – הכתב סופר (תרס"ט) רבי יואל סג"ל פעלעמך אב"ד בעלע"ב ב"ר שמעון חיים (תרפ"ה)
רבי מרדכי מקדעמניץ ב"ר יהושע מיכל מולאטשוב (תק"פ)
רבי דוד טווערסקי ב"ר מנחם נחום מאהמסטריטוואק (תש"י)

במעלת הטבילה

כתב בספר "ארחות יושר" להגר"ח קניבסקי שליט"א (עורך טהרה) וז"ל, "הנה דעת הרבה קדמונים שלא ביטלו טבילת עזרא אלא לתורה אבל לתפילה אסור עד שיטבול והיא דעת רב האי גאון (מובא ברי"ף ורא"ש פ"ג דברכות) ורבינו חננאל (מובא בתוס' חולין קכב ד"ה לגבל) ועוד הרבה ראשונים וגם הרמב"ם שפסק בסוף הלכות קר"ש שביטלוהו לגמרי, תמהו עליו ראשי ישיבות בבל, והשיב להם שמימי לא בטל אותה אפילו שעה א' אלא שלא היה יכול לכתוב בחיבורו כ"א היוצא מן הדין ע"פ ההלכה כמש"כ רבינו יונה בפ"ג דברכות, ואף דבשו"ע נפסק כהרמב"ם, מ"מ כתבו האחרונים שהנוהג לטבול תבוא עליו ברכה כמש"כ במ"ב סי' פ"ח סק"ב בשם הפרי מגדים וכו' וחז"ל אמרו (ברכות כב.) כל המחמיר בה על עצמו מאריכין לו ימיו ושנותיו והרבה גדולי ישראל לא ביטלוהו מימיהם כמובא בתולדותיהם, וראיתי בספר א' שכל החיבורים שנתקבלו בכל ישראל הם אלו שהמחבר נזהר בטבילת עזרא והיום שמעו מקוואות וקל לטבול בוודאי מי שיכול ראוי ליהזר בזה, עכ"ל.

חידושי דאורייתא
בירורי הלכה ד"ת ומנהגי צדיקים
בעניינים שונים

בכתב ונערך ע"י הגר"ר משה חליוה שליט"א - מח"ס ענפי משה וש"ס

(סנדרין עב.) המסתכל בערוה קשתו נערת וכו' אם כן יצא לו עוד שמהליכותו במקוה יפסיד הרבה יותר משירויה וכו' ולפעמים זה הקדושת עיניים ששומר עצמו בבית המרחץ הוא יותר תיקון מעצם טבילת המקוה, כי בכל סוג קדושה שאדם בר ישראל מקדש עצמו כמו בשמירת עיניים וכדומה, ובפרט בענין שהוא רק מחומרות היראים והחסידים איקרי קדוש באותה שעה ונמשך עליו ועל נשמתו קדושה גדולה מאוד והמקדש עצמו מעט מלמטה מקדשין אותו הרבה מלמעלה (יומא טז.) עכ"ל, עוד כתב בסה"ק (שם) צריך כל אדם ירא שמים להתפלל ולבקש מאת השם יתברך קודם הליכתו למקוה שלא יכשל בשום איסור מבפגם הראות, ובענינו דיבור כתב בספר "נוצר חסד" (אבות פ"ו) שיוזהר מאוד שלא לדבר שום אות שאינו לצורך ואינו הכרחי בבית המרחץ, עכ"ל.

ובספר קדושת עיניים (שם) כתב דבר נפלא דהרבה צדיקים וגדולי ישראל נשאלו מה הכוונה שצריך לכוון במקוה (עין מה שכתבנו לעיל בזה) והשיבו: "אריין און ארויס, וואס שנעלער צו זיין אין דרוסקן" (=להכנס ולצאת להזדרז במהירות ולהיות בחוץ ע"ש).

טבילה בערב שבת
נודע ביהודה ובישראל גדול שמו בטבילת ערב שבת, וכבר האריכו בזה קמאי ובתראי, ועיין בספר "פסקי תשובות" הל' שבת, וראה בזמירות לשבת "מדברי משה" למוריני הגה"צ אב"ד שליט"א בן מרן רבינו הקוה"ט זיע"א השלהבת אש' (עמוד ב) מה שכתב בזה על מנהגו של האי סב"ק מרן רבינו הרמ"מ זיע"א זה לשונו: "אחר הצהריים הלך רבינו לטבול במקוה אשר ליד בית המדרש (עץ היום הזה) וטבל במקוה וביציאתו היה מראהו כלפידי אש ממש והרדה אחוה את העומדים סביביו מרוב פחד מלהביט בצורתו הטהורה של רבינו" עכ"ל.
ובהערות שם ציין מוריני הגה"צ שליט"א לספר "אורי השבת" דמייתי מספר תו היים משום ספר קבוצת יעקב דשאל לאביו אם אמת הדבר שאומרים מבעל ה"באר מים חיים" זי"ע שאחר המקוה בעש"ק נדארכה קומתו, במידת ראש, והשיבו כי לא מדדו קומתו, אבל זאת ראה כי אחרי המקוה היה צורתו וכל תוארו גופו משונה כבראשונה, ע"ש.

כוונה בטבילה

בסה"ק האריכו טובא בענין כוונת המקוה כמפורסם ממרן הבעש"ט זיע"א, ועיין עוד בסוף ספר "מאור עיניים" להרה"ק מטשערנבויל זי"ע כוונת המקוה על דרך הסוד, ע"ש.
ולאנשים שכמונו ראוי להתבונן במ"ש בספר "עוד יוסף חי" לתולדות הגה"ק הנסתר רבי יוסף שלמה דיין זצ"ל לעמ' קסו) וז"ל, בתו"ד אך מאחר שלא כולם באו בסוד ה', לכן צריך לכוון כוונה יסודית בטבילה שהיא לקבל קדושה עליונה ולטהר נפשו מטומאת וזוהמת הסטרא אחרא ומכל חטא ועוון ולהכין גופו ונפשו לתורה תפילה ותשובה, הרב דיין מחה נמרצות נגד אותם אנשים הבאים בבהלה למקוה וטובלים בחפזה ללא כוונה לטהרה, הוא דימה אותם בלשונו כברוויזים הנכנסים למים ויוצאים, עכ"ל, ולכל עת וזמן איכא כוונה מיוחדת כמבואר בספר "בן איש חי" בכמה דוכתיו, ואכמ"ל כעת.

זהירות בקדושת הטבילה

בסה"ק "טהרת הקודש" (מאמר מקוה ישראל פ"ה) הו"ד בספר "קדושת עיניים" (ח"א, עמ' ש"א) כתב וזה לשונו, "נבאר אזהרות ששייכים להנהגות המקוה שבאם אינו נזהר בכל אלה, לא די שאינו מקבל תוספות קדושה בנפשו, רק ממשיך על עצמו זוהמא וגורם ח"ו לקצץ בנטיעות וכו'. בענין הסתכלות כתבו בספרים שאסור להסתכל באנשים הערומים שזה חד מפגמי היסוד וכ"ש בברי"ק, כאשר אמרו

ועיין עוד בפסקי תשובות (חלק א' סימן ד' סק"ד) מה שהאריך בחשיבות הטבילה, ובמק"א ארחיב בזה בל"ג.
ועיין מ"ש הרמב"ם בפיהמ"ש (מתני' פרה, ג, ג) דמי שנטמא וטבל וכו' יש לו מעלה יתירה בטהרה לפי שהכתוב כבר גזר עליו שהוא טהור ע"ש, ובספר "בשבילי הפרשה" להגר" אלקום דבורקס שליט"א (עמ' תל"ח) הביא מספר "עולמות שחרבו" (עמ' לא) דהרה"ק מחר"י מסאטמאר זי"ע דייק מלשון הר"מ ז"ל דכל דבריו אמורים באדם שנטמא בטומאת מת, ובלשונו דהר"מ ז"ל, "אין הבלד בין מי שלא נטמא לעולם במת ובין אשר נטמא כל ימיו, ע"כ. אולם בטומאה היוצאת מן הגוף אף הר"מ ז"ל מודה שיותר גדול הוא האיש שמעולם לא נטמא.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

<p>לעילוי נשמת האשה החשובה מרת ליבא בת ר' אלכסנדר ע"ה נפטרה ו' תמוז תשל"ט ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>הונצה ע"י בנה ידידנו היקר והנעלה, היקר שבעריכין מחשובי אנ"ש רודצ'ה הנה"ח ר' יצחק זאב הערמאן הי"ו ויילאמסבורג - ארה"ב</p>	<p>לעילוי נשמת האשה החשובה מרת ליבא בת ר' אלכסנדר ע"ה נפטרה ו' תמוז תשל"ט ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>הונצה ע"י בנה ידידנו היקר והנעלה, היקר שבעריכין מחשובי אנ"ש רודצ'ה הנה"ח ר' מאיר הערמאן הי"ו בארא פארק - ארה"ב</p>	<p>מט תנחומים הגנו לשגר לידידנו האי גברא רבה הגאון רבי משה זעבני שליט"א על פטירת אחותו הרבנית מבעתסאס מן השמים תנחומיו ולא תדע מצער עוד.</p>	<p>לעילוי נשמת הרה"ח ר' אלעזר קלתימוס ב"ר אברהם אביש ז"ל האגרי נלב"ע ז' תמוז תשס"ח - הננצב"ה.</p>
<p>עץ חיים היא למחויקים בשיר וקול נודה משגרים אנו ברכת מו"ט אל מע"ב ידידנו היקר והמוחלל, ודוך צדקה וחסד על כל צעד ושעל, קשור בל"ג למרן רבינו ועמוד תמיד הכן למינו לעשות רצונו באמת ובתמים, מוכתר בכל מעלה ומידה טובה, רחום ומוקיר רבנן ואיהו גופיה צורבא מדרבנן, ה"ה הנדי המפואר הרה"ח רבי אהרן זיידענפעלד שליט"א - בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת הולדת נכדו והחסדו בבשאאע"ה במו"ט ובשעטומ"צ מ'ן דשמיא יאה בסעדרך וימלא את כל משאלות לבך בטובון וקש"ט ז"את הברכה, יצו ה' כמה שתבה לדאות נחת מכל יוצ"ח דוחת ישירים לה' ולתורת' ל'עולם ועד וידמוך יאה א געזונטע אדישע שמחה שטענדיג ווישפעלך לך כל מילי דמיט'ב המברכים - המערכת - קהל חסידי לעלוב בארה"ב - אברכי הכוללים</p>			
<p>לעילוי נשמת האי גברא רבא גאון וחסיד מנקי ואנעי הדעת, מופלא ומפולג בכל חלקי התורה, מרביץ תורה לרבים הגה"צ רבי שמחה חיים ליברמן זצ"ל ב"ר בנייה הי"ד נלב"ע ו' תמוז תשס"ח. ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>הונצה ע"י בני ידידנו מיקרי אנ"ש הרה"ר רבי אברהם אבא ליבמן שליט"א - ארה"ב</p>	<p>אנא עזרנו רחמי שמים על אחד מגדולי תלמידי חכמים שבעירנו בבני ברק ממקודמי מרן רבינו הקוה"ט זיע"א רבי ישעי' ידידיה שליט"א בן פרומא רבקה לפרומא שלמה ולאריכות ימים ושנים רבות</p>	<p>ברכת מזל טבא מעומקא דליבא למעלת ידידנו היקר והמפואר, על כל מכיריו אהובי וחביבי, עומד תמיד הכן לימינינו, מיקירי וחשובי אנ"ש, לבו ער והם לכל דבר שבקדושה, מקושיר לרבנו"ק הרה"ר שלום דעמבינסקי הי"ו - לייקודו - ארה"ב לרגל שמחת נישואי הבן בשעטומ"צ יה"ר שיוכה לרוב תענוג ונחת וכט"ס. גלין זה נודב לזכותו לרגל השמחה</p>	<p>לעילוי נשמת האשה החשובה מרת ליבא בת ר' אלכסנדר ע"ה נפטרה ו' תמוז תשל"ט ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>הונצה ע"י בנה ידידנו היקר והנעלה, היקר שבעריכין מחשובי אנ"ש רודצ'ה הנה"ח ר' אלכסנדר הערמאן הי"ו ויילאמסבורג - ארה"ב</p>